

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 65. Friderici Imperatoris Constitutiones contra Hæreticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

vexilla Aragoniæ, eminente Cruce, conspiciantur. Tum Raimundus Ordinis Constitutiones concinnavit, a Gregorio IX. Papa post annos exinde duodecim, die decima septima Januarii, anno millesimo ducentesimo trigesimo quinto, confirmatas.

Sæcul. XIII.

A. C. 1224.

Bullar.

Greg. IX.

Const. 9. to. I.

p. 104.

§. LXV.

Friderici Imperatoris Constitutiones contra Hæreticos.

Anno millesimo ducentesimo vigesimo quarto, nempe ad Epiphaniam Domini, Hermannus Magister Equitum Teutonicorum, ex Palæstina in Siciliam ad Fridericum Imperatorem profectus, cunctantem ad succurrendum Terræ sanctæ vehementissime excitavit. Jamque Imperator Italiam indeque Germaniam petere animo constituerat, itinere in Palæstinam suscipiendo necessaria paraturus, cum Saraceni, qui in Insula supererant, eum detinuerunt, oblati pactis, quibus sui deditioem facerent. Satis ergo Friderico fuit, Equitum Teutonicorum Magistrum in Germaniam mittere, cum mandatis; Romam in itinere diverteret, & Papæ Epistolam suo nomine redderet. Simul his, ut ostenderet, quanto fervore salvam Religionem cuperet, Constitutiones tres adversus Hæreticos

Godef.

Sæcul. XIII.
A.C. 1224.

Append. ad
Dir. Inquis.
p. 13.
P. de Vincis
1. ep. 25. 26.
27.

reticos in lucem edidit, in quarum prima hæc ferme continentur. Quicunque ab Ecclesia in quocunque demum Imperii loco damnati, atque ad Judicium sæculare delati fuerint, debitas, ut merentur, pœnas dabunt. Qui comprehensi fuerint, & metu mortis compellente, ad Ecclesiæ Catholicæ sinum redire voluerint, perpetuo carceri, pœnitentiam acturi, addicantur. Judices teneantur illos, quos Inquisitores, a Sacra Sede delegati, aut alii viri, ferventissimi Fidei Catholicæ defensores, deprehenderint, vincire, & arcte custodire, donec eos ultimo supplicio affecerint, prius ab Ecclesia damnatos (*). Eodem rigore

(*) Hier redet der Kayser Friederich offenbar von keiner andern als von der römischen Kirche, in welcher allein das Ansehen und die Gewalt ist, die Irrglaubigen zu suchen, zu urtheilen, und zu verdammen. Nur daß die leiblichen Strafen von der weltlichen Obrigkeit zugesüget werden. In den protestantischen Kirchen, weil keine von der andern abhänget, ist dieses Ansehen und diese Gewalt nicht zu finden, daher ist auch keine im Stande, einen Rechtglaubigen von einem Ketzer zu unterscheiden. Wird etwan in Holland ein Lehrsatz verworfen, so erstrecket sich das Ansehen des Ausspruches nur in Holland, und in der ganzen übrigen Welt, wohin Christus

plectantur Hæreticorum Fautores, nisi ^{Sæcul. XIII.} moniti eis præsidium præstare desinant. A. C. 1224.

Qui in uno loco Hæresis convicti, trans-
eunt ad alium, ut magis tuto virulentam
doctrinam spargant, statutas a lege pœ-
nas dabunt. Tum Imperator prosequi-
tur: *Illos quoque pœnas morte dare præ-
cipimus, qui, ut vitam servarent, abju-
rata Hæresi, postea violato juramento ad
vomitum redierint. Hæreticis, eorum
Receptatoribus, & Fautoribus beneficium
Appellationis adimimus, atque Hæresim
ex omnibus Imperii nostri finibus elimi-
natam volumus. Quia etiam hoc crimen,
quod ipsi Deo adversatur, majus crimine
læsæ Majestatis humanæ, sancimus, ut fi-
lii Hæreticorum usque ad secundam ge-
nerationem omnibus Beneficiis temporali-
bus & omnibus Officiis publicis, nisi pro-
prios parentes suos deserant, priventur.
Tandem omnibus notum esse volumus,
Fratres Prædicatores & Fratres Mino-
res, quibus in Imperio nostro prædicatio
Fidei contra Hæreticos commissa est, sin-
gulari nostro præsidio gaudere.*

Secunda Constitutio præcipue con-
tra Patarenos dirigitur, qui ex Longo-
bardia

seine Lehrer die Wahrheit zu predigen ausgesen-
det, bekümmert man sich nicht darum. Das ist
keine allgemeine Kirche, und also die Kirche Chri-
sti nicht.

Sæcul. XIII.
A.C. 1224.

bardia, ubi magno numero erant, in reliquas Italiæ partes, ac in ipsam Siciliam pervaserant, hi damnantur, ignis supplicio digni censentur, atque, sicut in Constitutione præcedente, declaratur, pœnas, læsæ Majestatis reis debitas, ipsis convenire. Tertia Constitutio Friderici in nullo differt a quarto Canone Concilii Lateranensis, anni millesimi ducentissimi decimi quinti, pœnis spiritualibus in temporales mutatis, cum, ut cetera taceamus, loco excommunicationis relegatio ponitur. Tres istæ Constitutiones eadem die vigesima secunda Februarii, Indictione duodecima, nempe hoc anno millesimo ducentesimo vigesimo quarto datæ, inter Epistolas Petri de Vineis, Friderici Imperatoris Cancellarii, occurrunt; unde satis constat, eas ex ipsius calamo fluxisse.

ap. Rain.

n. 1231. n. 13.

Extat & quarta Constitutio, mense Martio, eodem anno millesimo ducentesimo vigesimo quarto, data Catanæ, ubi tunc omnino Imperator versabatur, atque ad Archiepiscopum Magdeburgensem, Comitem Campaniæ Romanæ & in Longobardia S. Sedis Legatum directa. In qua decernitur, ut in quemcunque, in Longobardia ab Episcopo suo Diœcesano Hæresis convictum, Consul & Senatores illius civitatis illico manus injici jubeant, flammis tradendum, aut

si vi.

si vivum servare maluerint, ceteris ex-
 emplo futurum, linguam, qua blasphemavit, ei excidant.

Sæcul. XIII. v.
 A.C. 1224.

§. LXVI.

Friderici Epistola de Bello sacro.

Ceterum Epistola, quam Imperator ad Papam dederat, scripta erat in hunc ferme modum: *Ut Deo grati animi argumenta exhiberem, in obsequium S. Crucis obtuli me ipsum, ac præter me etiam opes & Regnum meum Terræ sanctæ consecravi. Te deinde suadente, sanctæ Pater, juravi, me filiam Regis Hierosolymæ, Regni Hæredem, uxorem ducturum esse, dotis præsentis loco æstimans auxilia a te & Fratribus tuis Cardinalibus ad belli sacri successum mihi promissa. Ego enim, sicut novit, inspector cordium, Deus, ad Terræ sanctæ negotium toto mentis affectu convertor. Triremes centum in portibus regni nostri, si necesse fuerit, instructas habebō. Quinquaginta etiam usseria, singula quadraginta milites cum totidem equis devehentia. Cujus operis curam duobus viris Equestribus Teutonicis aliisque viris peritis commisi.*

Usseria seu Visseria quædam navigia, *Du Cange* transferendis præcipue equis apta, dice *sur Villeh.* bantur (*).

Tum p. 263. n. 14.

(*) In hoc loco Rainaldus, Eminentissimi Cardini-